

ความต้องการจำเป็นและแนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษา ในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง Necessary Needs and Guidelines for Management of Educational Institutions in Preparing Students for Vocational Education in Phatthalung Province

¹สายัณห์ เล็งสุ่น Sayan Sangsoon

²นวรรตน์ ไชชมภู Navarat Waichompu

³ชณัฐ พรหมศรี Chanat Promsri

^{1,2,3}คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

^{1,2,3}Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

¹Corresponding author, e-mail: sayan.sen064@hu.ac.th

Received November 15, 2024; Revised December 28, 2024; Accepted: December 31, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานศึกษาในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ประชากร คือ สถานประกอบการที่จัดทำความร่วมมือกับอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง จำนวน 468 แห่ง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง 214 แห่ง ทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ หาค่าความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่า 1.00 และค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังเท่ากับ 0.981 สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าจัดลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่คาดหวังในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความต้องการจำเป็นในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุงเรียงลำดับคือ ด้านความรู้ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ 2) แนวทางการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ผู้บริหารอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุงให้แนวทางประเด็นสำคัญ ดังนี้ 1) จัดการบริหารตามหลักเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2) ครูผู้สอนน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาร่วมในการจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ 3) ควรคำนึงถึงการเข้ามาจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญที่มาจากสถานประกอบการ และ 4) ความส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี

คำสำคัญ: การบริหารจัดการสถานศึกษา; การเตรียมความพร้อมผู้เรียน; อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง

Abstract

This descriptive research aimed to study 1) the school management in preparing learners for vocational education in Phatthalung Province, and 2) the guidelines for school management in preparing learners for vocational education in Phatthalung Province. The population is 468 establishments that cooperate with vocational education in Phatthalung Province. The samples consisted of 214 establishments in Phatthalung Province, determined using the Krejcie & Morgan table. The samples were selected through simple random sampling without replacement. Key informants included 21 vocational education administrators in Phatthalung Province under the Vocational Education Commission. The instrument used was a 5-level rating scale questionnaire created by the researcher, with a content validity value of 1.00 and concurrent and predictive validity of 0.981. The statistics methods employed were percentage, mean, standard deviation, Priority Needs Index (PNI modified), and semi-structured interviews. Qualitative data were analyzed using content analysis. The research results found that 1) Overall, both the current and predictive conditions for preparing learners for vocational education in Phatthalung Province were at a high level. The prioritized needs for preparing learners for vocational education in Phatthalung Province were ranked as follows: knowledge, applicable abilities, skills, morality and ethics, and desired characteristics. and 2) Vocational education administrators in Phatthalung Province provided the following key guidelines for preparing learners for vocational education in Phatthalung Province: 1) Administer according to the standard criteria set by the Office of the Vocational Education Commission, 2) Teachers incorporate Sufficiency Economy Philosophy to create their learning management plans, 3) Consider learning management organized by experts from establishments, and 4) Promote learning management in English and technologies.

Keywords: School administration; Preparing learners; Vocational education of Phatthalung Province

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้รัฐและเอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปะวิทยาการต่างๆ เร่งรัดการศึกษาวិทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งในการจัดการศึกษาของรัฐให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ตามที่กฎหมายบัญญัติและให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เห็นควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการการศึกษาอบรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เพื่อควบคุมดูแลการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งการดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา, 2551)

การอาชีวศึกษาของไทยมีความพยายามที่จะพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา พัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพและทักษะที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติในสถาบันการศึกษาด้วยแนวคิดใหม่อย่างหลากหลาย สถานประกอบการจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้วยตนเองในด้านทักษะทางเทคนิค และทักษะทางพฤติกรรม โดยมีกระบวนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลภายในสถานประกอบการเอง จนสถานประกอบการบางแห่งเปิดศูนย์ฝึกอบรมขึ้นภายในองค์กรของตนเองในรูปศูนย์การเรียนรู้ และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้ศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาของสถานประกอบการในรูปศูนย์การเรียนรู้ ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คือ “นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัวยุ องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเห็นร่วมกันว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดในการขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งแม้ว่าสถานประกอบการจะมีวิสัยทัศน์แนวคิดที่ดีและก้าวไกลเพียงใดก็ตาม หากผู้ปฏิบัติปฏิบัติงานขาดความเข้าใจไม่สามารถปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์และแนวคิดที่ยอมรับได้ความหมาย ดังนั้นผู้บริหารระดับสูงของสถานประกอบการจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร โดยในช่วงเปิดภาคเรียนให้พนักงานของสถานประกอบการมีโอกาสสอนในสถานศึกษาของรัฐ และช่วงปิดภาคเรียนครูจากสถานศึกษามีโอกาสเรียนรู้ในสถานประกอบการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาบุคลากรร่วมกัน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2564) ภาครัฐต่างก็มองเห็นความสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพกำลังคนด้วยการพัฒนาระบบอาชีวศึกษาที่รัฐบาลได้กำหนดแผนงานยกระดับคุณภาพครูและขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 – 2574 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถนะที่จำเป็นให้กับกำลังคนในประเทศให้

สามารถปรับตัวได้ทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลง การแข่งขันอย่างเสรีและไร้พรมแดน รวมถึงการสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ประเทศได้ จึงเป็นประเด็นที่ควรตระหนักและให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ในสถานการณ์การผลิตและพัฒนากำลังคนของสถาบันการศึกษา ที่มุ่งผลิตตามศักยภาพและความพร้อมของแต่ละสถาบัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีค่านิยมใบบริญญามากกว่าความรู้และสมรรถนะในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษา ค่านิยมในการศึกษาสายสามัญไม่นิยมเรียนสายอาชีพ เป็นผลให้มุ่งผลิตในเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพ ส่งผลกระทบต่อทักษะความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะหลังจบการศึกษา และยังส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาการว่างงาน ปัญหาการขาดแคลนกำลังคนระดับกลาง ในขณะที่รัฐบาลไม่สามารถกำกับการผลิตกำลังคนของสถานศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

สภาพปัญหาในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในประเทศไทย มีดังนี้ 1) ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้เรียนมีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้รวมทั้งขาดทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็น 2) ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ขาดแคลนครูผู้สอนทั้งในสาขาวิชาหลักและวิชาสามัญพื้นฐานโดยครูที่มีอยู่ขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการจึงไม่สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการให้แก่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 3) ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการศึกษา พบว่า ครูนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนน้อย เนื่องจากทรัพยากรในด้านดังกล่าวมีไม่เพียงพออีกทั้งยังขาดการเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อการศึกษาที่มีอยู่เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ร่วมกัน 4) ด้านการสร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษาพบว่า สถานศึกษาขาดอิสระและความคล่องตัวในการบริหารจัดการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพราะต้องบริหารจัดการให้เป็นไปตามกฎระเบียบของทางราชการ 5) ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม พบว่า การส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน และสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษายังทำได้น้อยเนื่องจากขาดกลไกจูงใจในการสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 6) ด้านการจัดระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา พบว่า การจัดอาชีวศึกษาหลายสาขาวิชาไม่เน้นการฝึกปฏิบัติและสมรรถนะวิชาชีพ อีกทั้งในส่วนการจัดการเรียนการสอนยังขาดการเชื่อมโยงกับสถานประกอบการ (อรรถพล สังขวาสี และคณะ, 2564)

ปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีแนวคิดว่าควรศึกษาการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง เพื่อให้สามารถจัดเตรียมแรงงานที่มีศักยภาพตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง แล้วนำมาประมวลผล วิเคราะห์สังเคราะห์ตามระเบียบการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุงได้ผลิตกำลังคนอย่างสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการจ้างงานทั้งหมด และสถานประกอบการก็สามารถใช้ประโยชน์จากกำลังคนที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างดีแล้วเช่นกัน โดยการสร้างการบริหารระบบอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพสนองตอบความต้องการของสถานประกอบการ หากสถานประกอบการประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน ก็จะก่อให้เกิดการจ้างงานอย่างมากมาย พร้อมด้วยค่าตอบแทนที่สูงอย่างต่อเนื่อง มีความมั่นคงในธุรกิจ ผลกำไรก็จะถูกจ่ายคืนแก่รัฐในรูปแบบของภาษีเงินได้ (Corporate Tax) มีการ

แบ่งปันผลประโยชน์คืนส่งพนักงานในรูปแบบของเงินโบนัส (Bonus) การคืนกำไรสู่สังคม ทำให้สังคมไทยมีความสุขได้อย่างยั่งยืนและต่อเนื่องตลอดไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานศึกษาในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. พื้นที่วิจัย คือ สถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพัทลุงและอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุงที่ได้จัดทำความร่วมมือส่งนักเรียนเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ปีการศึกษา 2566

2. ประชากร ได้แก่ สถานประกอบการ หมายถึง ส่วนราชการของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชนที่เข้าร่วมจัดทำความร่วมมือกับอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ปีการศึกษา 2566 และมีที่อยู่ในจังหวัดพัทลุง ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เจ้าของกิจการ หัวหน้างาน ผู้จัดการฝ่าย และอื่นๆ ที่อยู่ในสถานประกอบการจำนวน 468 แห่ง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 214 แห่ง ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (Krejcie & Morgan, 1970) ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพัทลุง เลือกแบบอิงจุดมุ่งหมาย (Purposeful sampling) ตามเกณฑ์คุณสมบัติ คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ รักษาการแทนผู้อำนวยการ และปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการจำนวน 21 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการบริหารจัดการสถานศึกษาในการเตรียมความพร้อมผู้เรียน ตามหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ของสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2562 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะ 4) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ตามรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการเกี่ยวกับ ลักษณะของสถานประกอบการ ประเภทของสถานประกอบการ ตำแหน่งงาน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาของสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) 4 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2. ด้านความรู้ 3. ด้านทักษะ 4. ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการเตรียมความพร้อมของอาชีวศึกษา จังหวัดพัทลุง ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ของสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2562 จำนวน 4 ข้อ ดังนี้ 1) แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านความรู้ 3) แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านทักษะ และ 4) แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้

5. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่า 1.00 และค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.981

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์สถานประกอบการในอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาจัดลำดับความต้องการจำเป็นของสถานประกอบการ เพื่อสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยการบันทึกเสียง หลังจากนั้นดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์และสรุปตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

7. การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่ต้องการในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง จำนวน 4 ด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วเทียบกับเกณฑ์สมบูรณ์ (Absolute Criteria) ซึ่งแบ่งค่าช่วงคะแนนเป็นช่วงๆ ตามแนวคิดของเบสท์

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของสถานประกอบการ ของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง โดยใช้ดัชนีความต้องการจำเป็น หรือ Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ในการประเมินและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$PNI_{modified} = (I - D)/D$$

เมื่อ PNI หมายถึง ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index)

I (Important) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง

D (Degree of Success) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

4. ข้อมูลแนวทางการเตรียมความพร้อมของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะ 4) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้

ผลการวิจัย

1. การบริหารจัดการสถานศึกษาในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนของอาชีวศึกษา จำแนกตามภาพรวมและรายด้าน ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง
ของการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง

(n=214)

การเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพัทลุง	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่คาดหวัง		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์	3.934	.684	มาก	4.312	.552	มาก
2. ด้านความรู้	3.754	.813	มาก	4.264	.543	มาก
3. ด้านทักษะ	3.767	.790	มาก	4.265	.530	มาก
4. ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้	3.776	.803	มาก	4.277	.525	มาก
รวม	3.808	.777	มาก	4.279	.538	มาก

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาการดำเนินงาน พบว่า

1.1 สภาพปัจจุบันของผู้เรียนอาชีวศึกษาในการดำเนินงานการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.808$, $SD = 0.777$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.934$, $SD = 0.684$) รองลงมาอีกทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 3.776$, $SD = 0.803$) ด้านทักษะ ($\bar{X} = 3.767$, $SD = 0.790$) และด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.754$, $SD = 0.813$) ตามลำดับ

1.2 สภาพที่คาดหวังของผู้เรียนอาชีวศึกษาในการดำเนินงานการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.279$, $SD = 0.538$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.312$, $SD = 0.552$) รองลงมาอีกทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 4.277$, $SD = 0.525$) ด้านทักษะ ($\bar{X} = 4.265$, $SD = 0.530$) และด้านความรู้ ($\bar{X} = 4.264$, $SD = 0.543$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง

(n=214)

การเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพัทลุง	ค่าเฉลี่ยของ สภาพที่ คาดหวัง (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพ ปัจจุบัน (D)	PNI _{modified}	ลำดับ
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์	4.312	3.934	0.096	4
2. ด้านความรู้	4.264	3.754	0.136	1
3. ด้านทักษะ	4.264	3.767	0.132	3
4. ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้	4.277	3.776	0.133	2
รวมเฉลี่ย	4.279	3.808	0.124	

จากตารางที่ 2 พบว่า ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการเตรียมความพร้อมผู้เรียน อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ภาพรวมมีความต้องการจำเป็น $PNI_{\text{modified}} = 0.124$ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าความต้องการจำเป็นด้านความรู้มีมากเป็นอันดับแรก ($PNI_{\text{modified}} = 0.136$) รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.133$) ด้านทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.132$) และด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.096$) ตามลำดับ

2. แนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง จัดลำดับตามความต้องการจำเป็นของสถานประกอบการ โดยสรุป ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในด้านความรู้ สถานศึกษามีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชาที่เรียนหรือที่ทำงาน โดยเน้นความรู้เชิง ทฤษฎีและข้อเท็จจริงเป็นหลัก เช่น ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับงานอาชีพ การสื่อสารในการปฏิบัติงาน และการใช้ชีวิตในโลกของงาน ความรู้ในหลักการทั่วไปของงานอาชีพเฉพาะและการวิเคราะห์เบื้องต้น รวมทั้งมีความรู้ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการสื่อสารในระดับที่เชื่อมโยงกับการทำงาน สถานศึกษามีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ทางทฤษฎีและเทคนิคเฉพาะทาง อย่างกว้างขวางและเป็นระบบในงานอาชีพ โดยสถานศึกษาได้ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังกล่าว เช่น จัดทำแผนการสอน โดยผ่านการตรวจสอบแผนการสอนโดยคณะกรรมการที่เชี่ยวชาญ เพื่อให้คำแนะนำในการจัดทำแผนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานของอาชีวศึกษา และสถานศึกษาได้จัดโครงการเพื่อเพิ่มเติมความรู้ให้กับผู้เรียน เช่น โครงการตอบปัญหาวิชาการของแต่ละ แผนกวิชา งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม โครงการแข่งขันทักษะวิชาชีพและทักษะพื้นฐาน โครงการเก็บชั่วโมงความรู้ผ่านห้องสมุด โครงการแข่งขัน STEM โครงการประเมินสมรรถนะอาชีพ ร่วมกับสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน โครงการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ผู้บริหารมอบนโยบายให้ ครูผู้สอนดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประชาสัมพันธ์ โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนพร้อมที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย รู้และเข้าใจขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงาน ช่างสังเกต ใฝ่หาความรู้ สนใจงานที่ได้รับมอบหมาย สามารถใช้คอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศได้อย่าง ดี มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพในการปฏิบัติงาน ถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อนร่วมงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

2.2 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในด้านความรู้ สถานศึกษามีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคม ในการทำงานหรือการศึกษาอบรม เพื่อพัฒนา วิชาชีพของบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และ ความเป็นอิสระในการดำเนินการต่างๆได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถในการตัดสินใจและความ รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ความสามารถในการปฏิบัติงานตามหลักการและมาตรฐานที่กำหนด ครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติงานภายใต้ความเปลี่ยนแปลง สามารถริเริ่ม ปรับปรุง วางแผนกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน รวมทั้งวางแผนการจัดการ ในสาขาอาชีพ โดยสถานศึกษาได้ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว เช่น การจัดทำแผนการ

สอนในทุกรายวิชา ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ โดยครูผู้สอนดูแลอย่างใกล้ชิด และมีการนิเทศ การจัดการเรียนการสอนจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาเพื่อแนะนำและพัฒนา และสถานศึกษาได้จัดโครงการ เพื่อเพิ่มเติมให้กับผู้เรียน เช่น โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ โครงการแข่งขัน STEM โครงการแข่งขันทักษะวิชาชีพและทักษะพื้นฐาน โครงการแข่งขันหุ่นยนต์ โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โครงการ 108 อาชีพ สถานศึกษาต้องคอยติดตามและนิเทศครูผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนนำทักษะ วิชาชีพมาประยุกต์ใช้กับงานที่รับผิดชอบ ปรับตัวกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ใช้ เครื่องจักรและเครื่องมือพิเศษและเฉพาะได้อย่างดี แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับงานที่รับผิดชอบและ สถานการณ์เฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็ว ปฏิบัติงานตามแผนที่วางได้อย่างเคร่งครัดและครอบคลุม ประยุกต์ความรู้ ทักษะเข้ากับเทคโนโลยีใหม่ๆ และสร้างสรรค์ ริเริ่ม ต่อยอด เพื่อประโยชน์ในงานที่ รับผิดชอบ

2.3. ด้านทักษะ ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิของสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษาในด้านทักษะ สถานศึกษามีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติงาน ซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถใช้วิธีการและการแก้ปัญหาการทำงาน ด้วย ทักษะด้านกระบวนการคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ หรือ ทักษะการปฏิบัติและวิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและชำนาญในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ โดย สถานศึกษาได้ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว เช่น การจัดทำแผนการสอนในรายวิชาที่มี ภาคปฏิบัติ ทั้งทางด้านใบงาน ซึ่งจะครอบคลุมไปถึงวิธีการ ขั้นตอนการทำงาน ความปลอดภัยในการ ทำงาน ข้อควรระมัดระวัง การจัดเก็บและการบำรุงรักษาเครื่องมือและเครื่องจักรในการทำงาน สถานศึกษามีหน้าที่กำชับให้ครูผู้สอนเฝ้าติดตามและดูแลในการลงมือปฏิบัติอย่างใกล้ชิดเพื่อแนะนำ การลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ และสถานศึกษาได้จัดโครงการเพื่อเพิ่มเติมทักษะให้กับ ผู้เรียน เช่น โครงการแข่งขันสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมระดับแผนก โครงการแข่งขันทักษะวิชาชีพและ ทักษะพื้นฐาน จัดตั้งศูนย์ทดสอบ ศูนย์ประเมินสมรรถนะอาชีพร่วมกับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพและกรม พัฒนาฝีมือแรงงาน โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ โครงการ 108 อาชีพ ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใน ด้านทักษะ สถานศึกษามีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนสามารถวางแผนและดำเนินการเพื่อให้งาน ประสบความสำเร็จตามเวลาที่กำหนด ตัดสินใจและสามารถแก้ปัญหาอย่างมีระบบ ถูกต้องและ รวดเร็ว ใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงาน ให้คำปรึกษา ถ่ายทอดวิธีการและให้คำแนะนำแก่เพื่อน ร่วมงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความคิดสร้างสรรค์มาพัฒนางาน พร้อมปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่ เสมอ การเลือกและใช้วิธีการเครื่องมือและวัสดุในการปฏิบัติงาน การสื่อสารและเทคโนโลยี สารสนเทศ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การปรับใช้กระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม ความปลอดภัยที่ เชื่อมโยงกันในการทำงานที่หลากหลาย การวางแผน การบริหารจัดการ การประสานงาน และการ ประเมินผลในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

2.4. ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสถานศึกษามีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนมีความ รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ เสียสละเพื่อส่วนรวม กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ มีความเป็น ประชาธิปไตย ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นกัลยาณมิตร มีภาวะผู้นำ กล้าแสดงออก มีความภูมิใจ

ในความเป็นไทยเห็นคุณค่าและร่วมพัฒนาภูมิปัญญาไทย มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตาม บทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิต สาธารณะ รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิของสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้สถานศึกษามีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนรู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยาม จำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่ายและพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม สร้างภูมิคุ้มกันที่ดี โดยสถานศึกษาได้นำโครงการ กิจกรรม ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุ วัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยครูมีหน้าที่ในการวางแผนการจัดกิจกรรมต่างๆ การสอนผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น วันไหว้ครู วันเข้าพรรษา เข้าค่ายลูกเสือ วันแม่ กิจกรรมบริการชุมชน จิตอาสา การเข้าร่วม องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โครงการทดสอบมาตรฐานฝีมือทางวิชาชีพ กิจกรรม ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อส่งผลให้ผู้เรียน และผู้สำเร็จการศึกษามีพื้นฐานสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและ กว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้อย่างเป็นอย่งดี ด้รับ การยอมรับ และพึงพอใจ จากหน่วยงาน ชุมชน และผู้ปกครอง

สรุปแนวทางการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ได้ 4 แนวทาง ดังนี้

- 1) จัดการบริหารตามหลักเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 2) ครูผู้สอน น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนจัดการเรียนรู้
- 3) ควรคำนึงถึงการ เข้ามาจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญที่มาจากสถานประกอบการ และ
- 4) ควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 พบว่าสภาพปัจจุบันในการเตรียมความพร้อมผู้เรียน อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง เห็นความสำคัญของการดำเนินการเตรียมความพร้อมของ ผู้เรียนในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการ อาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดได้ ดำเนินการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนอย่างเป็นระบบ การวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อ เตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนมีความพร้อมในด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ จึงส่งผลให้สภาพปัจจุบันของการ ดำเนินการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชพล กลัดชื่น และจรัญ แสนราช ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงสำรวจความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อนักศึกษาฝึกทักษะวิชาชีพระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพในระดับดี (รัชพล กลัดชื่น และจรัญ แสนราช, 2562)

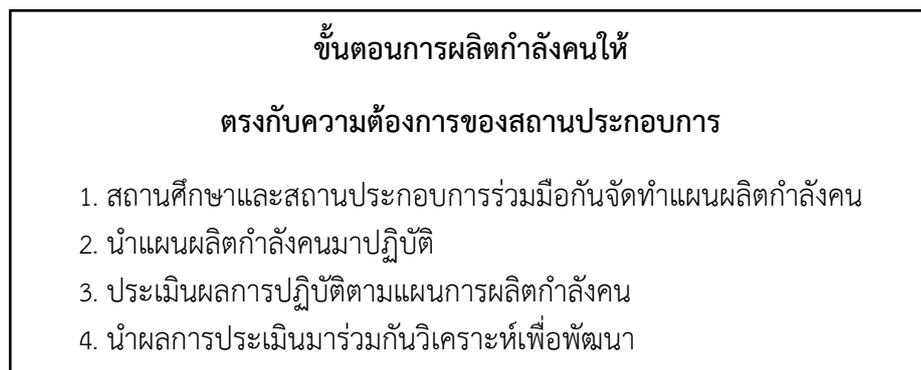

และจากผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 พบว่าสภาพที่คาดหวังในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุงมีความต้องการที่จะพัฒนาผู้เรียนทั้ง 4 ด้านคือด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้สภาพที่คาดหวังของการดำเนินการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สราวุธ สมบูรณ์ ได้ศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะที่พึงประสงค์ผู้เรียนที่สถานประกอบการต้องการอยู่ในภาพรวมที่มากที่สุด (สราวุธ สมบูรณ์, 2565)

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ในข้อที่ 2 ดัชนีความต้องการจำเป็นในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการดำเนินการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง พบว่า ความต้องการจำเป็นโดยภาพรวมโดยมีด้านความรู้ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เรียงตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของสราวุธ สมบูรณ์ ได้ศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยภาพรวมโดยมีด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านการประยุกต์ใช้ เรียงตามลำดับ (สราวุธ สมบูรณ์, 2565)

องค์ความรู้ใหม่

ผู้บริหารจะต้องบริหารเชิงรุกเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิประเภทวิชาและสาขาวิชา มีคุณภาพ เพื่อผลิตกำลังคนให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ปรากฏดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

บทสรุป

บทสรุปจากการวิจัยในครั้งนี้ คือ สภาพปัจจุบันในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่คาดหวังในการเตรียมความพร้อมผู้เรียน

อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดัชนีความต้องการจำเป็น ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการเตรียมความพร้อมผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมมีด้านความรู้ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ ด้านทักษะ และด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เรียงตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้บริหารควรนำผลการวิจัยมาประยุกต์กับทฤษฎีและหลักการบริหารเพื่อกำหนดแนวทางการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพและประสิทธิภาพเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เป็นการเพิ่มแรงงานที่มีฝีมือไปช่วยพัฒนาประเทศ

2. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากลำดับความต้องการจำเป็นในการดำเนินการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง พบว่า ด้านความรู้มาอันดับที่ 1 ได้ประมวลข้อเสนอแนะ ดังนี้

2.1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

- 1) มีผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มวิชาชีพต่างๆ เพื่อช่วยสอน ฝึก และแนะนำ เนื่องจากประสบการณ์ในการทำงานจริงนั้นสำคัญมากกว่าองค์ความรู้ในชั้นเรียน
- 2) สอนให้ผู้เรียนฝึกพัฒนาความรู้ด้วยตนเอง การเลือกวิธีสอนที่ผู้เรียนชอบจะทำให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบที่ผู้เรียนต้องการจริงๆ และตั้งใจหาคำตอบที่เพิ่มเติมนั้นเพิ่มเติม
- 3) บูรณาการแต่ละสาขาเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจองค์ความรู้แบบองค์รวม
- 4) มีการจัดเวทีวิชาการให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน โดยให้ผู้เรียนได้อยู่ในบริบทจริง
- 5) มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ออกไปช่วยเหลือสังคมบ่อยๆ เช่น โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.2 ด้านผู้สอนอาชีวศึกษา

- 1) ส่งเสริมให้ผู้สอนมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมในหลักสูตรสั้นๆ เพื่อเติมเต็มและเพิ่มพูนองค์ความรู้ให้มากขึ้น และมีทักษะที่ได้มาตรฐาน
- 2) สนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูอาชีวศึกษาด้วยการให้ครูผู้สอนไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการเพื่อให้เกิดทักษะ ความเชี่ยวชาญและเพิ่มประสบการณ์
- 3) สนับสนุนพัฒนาการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มระหว่างครูผู้สอนอาชีวศึกษากับครูจากสถานประกอบการ โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติงานจริงเพื่อต่อยอดความรู้กับภาคทฤษฎีในห้องเรียน

4) สนับสนุนให้ครูจากสถานประกอบการมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

2.3 ด้านแรงจูงใจของผู้เรียน

- 1) สร้างสถานการศึกษาให้เป็นมีบรรยากาศทางกายภาพของสถานศึกษา ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้เหมือนกับภาคธุรกิจ และในปัจจุบันที่ผู้เรียนต้องการคือ อินเทอร์เน็ตแบบไร้สายผ่านมือถือแบบพกพา สะดวกทุกที่ ทุกเวลาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจริง
- 2) จัดหาผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน รู้จักใช้กลยุทธ์ และวิธีสอนร่วมกับสื่อการสอนที่ทันสมัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ
- 3) จัดหาสื่อการสอนและเทคโนโลยีการศึกษาที่กระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจผู้เรียน
- 4) ให้มีสิ่งตอบแทนหรือรางวัลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การติดตาม การให้เกียรติบัตร การมอบทุนสนับสนุนการศึกษา การกล่าวด้วยวาจาในรูปแบบคำชมเชย เพื่อสร้างเสริมแรงจูงใจและเพิ่มความตั้งใจในการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2567 จาก https://www.bic.moe.go.th/images/stories/5Porobor._2542pdf.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566 จาก <https://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>
- พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551. (2551, 05 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 43 ก, หน้า 1-24.
- รัชพล กลัดชื่น และจรรย์ แสนราช. (2562). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อนักศึกษาฝึกทักษะวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วารสารวิจัยและพัฒนาระบบบริหาร (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 9(1): 54-55.
- สรารุช สมบูรณ์. (2565). การศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1, 7(1): 137-139.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2564). หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2562. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566 จาก <http://bsq2.vec.go.th/document/%E0% /1.pdf>
- อรรถพล สังขวาสี และคณะ. (2564). อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2565 – 2574). วารสารวิชาการธรรมทรรคนันท์, 21(4): 223-224.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, (30)(3): 607-610.

